

Datoriile parintilor fata de copii

„Lasati copiii sa vina la Mine, ca a unora ca acestora este imparatia cerurilor" (Matei 18, 16)

Omul este reprezentantul Lui Dumnezeu pe pamant, creat dupa,, chipul si asemanarea Lui" (Facere 1, 26) si este responsabil pentru investitia divina, oferita la crearea lui:,, Cresteti si va inmultiti si umpleti pamantul si-l stapaniti"(Facere 1, 28).

Actul creatiei vine prin taina iubirii si este inmultita in fiecare cuplu, cu nasterea de prunci, ca rezultat al dragostei dintre cei doi, barbat si femeie, pecetluit de Dumnezeu, in fata Sfantului Altar. Oare, venirea Mantuitorului Hristos la Nunta din Cana Galileii a fost intamplatoare? Oare, nu este El cel mai asteptat oaspete din ziua nuntii, la fiecare casatorie? Oare, nu ne-a binecuvantat El si prezenta Lui o simtim in fiecare zi, in familia noastra crestina? Cred ca da! De aceea, rodul iubirii din casatorie se concretizeaza prin nastere de copii si tot din acest motiv suntem obligati sa-i si educam. Acum suntem impreuna cu Hristos, ajutati de harul Lui si cum am putea noi, oare, sa fim impotriva chemarii Sale, cand striga catre parinti :,, Lasati copiii sa vina la Mine..."

Formarea religioasa a copiilor si a tinerilor, trebuie sa porneasca din sanul familiei si continuata de Biserica, prin diferitele activitati pe care le desfasoara. Pentru aceasta, este nevoie de ajutorul parintilor de a aduce copiii la Biserica, unde ii intampina Mantuitorul Hristos si invatatura Sa, unde gasesc Modelul de viata, li se transmite dragostea de semeni si de Dumnezeu si mai ales primesc Izvorul Harului Lui Dumnezeu, prin Sfanta Impartasanie.

Copiii care-L ignora pe Dumnezeu sau se „descurca fara rugaciune", pot ajunge sa respinga valorile spirituale si vor merge pe o cale paralela de cea a Creatorului. Sfantul Ioan Hrisostom spunea :,,ca ai nevoie de Dumnezeu mai ales ca parinte".

Suntem responsabili sa pregatim copiii ca persoane, atat pentru societatea in care traiesc, cat si pentru a deveni persoane vesnice. Ei isi vor gasi adevarata lor fiinta in relatia cu Dumnezeu, mai ales din prima zi a creatiei. Daca ati sti, parintilor, cand preotul va pune in brate copilul botezat si insemnat cu pecetea Duhului Sfant, in ceasul acela, Dumnezeu va incredinteaza o comoara de mare pret.

Va bucurati de ea, dar sa stiti nu e a voastra, o aveti pentru o vreme, ca apoi sa o innapoiati Celui ce v-a dat-o. Semintele credintei in Dumnezeu, dragostea pentru semeni, trebuiesc semanate de timpuriu in sufletul copilului, deoarece formeaza radacini adanci si sanatoase, care raman toata viata, fiind izvorul tuturor virtutiilor, al faptelor bune si al mantuirii.

Se spune intr-o istorioara, ca pe banca acuzatilor unui tribunal se afla intr-o zi un tanar, invinuit pentru ucidere si jaf. Dupa ce asculta sentinta care il condamna toata viata la inchisoare, criminalul se ridica si spune:,, il iert pe judecatorul care m-a condamnat si pe prietenii care m-au tradat, dar nu-l pot ierta niciodata pe tatal meu, pentru ca m-a crescut fara frica de Dumnezeu". Asadar, parintilor, avem o mare responsabilitate si daca nu semanam iubire si credinta in sufletele copiilor, vom culege ura si rautate, impotriva noastra si a Lui Dumnezeu.

Trairea Cuvantului Lui Dumnezeu si a Evangheliei Sale prin copiii nostri, sunt roadele crescute in pomul familiei si al bisericii, toate acestea sub pronia dumnezeiasca. Aici se

impletesc foarte bine cele doua responsabilitati, ale familiei si ale bisericii, care vor fi rasplatite prin modul de traire a bisericii de maine, o biserica vie, lucratoare si sfintitoare, asa cum este caracterizata biserica. Biserica noastra se bucura de intelegerea venita din partea parintilor, care isi aduc copiii la scoala duminicala, de eforturile depuse ale profesorilor de religie la temelia educatiei religioase si morale a copiilor. Lasati copiii sa vina la Biserica, spune Hristos Mantuitorul, „pentru ca a lor este Imparatia cerurilor”, avertizandu-ne ca vom da socoteala de grija ce-o avem fata de ei, adica sa-i lasam sa se apropie de Dumnezeu si nu sa contribuim la departarea lor de El.

Fie ca Bunul Dumnezeu sa implineasca si sa rasplateasca munca celor care contribuie la viata comuniunii si viata in Hristos Domnul!

Preot paroh Liviu Alexandrescu